

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De ijs qui ad ea vitia, quibus renunciauerunt, rursus redeunt. cap. xiiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A Tum demum priora peccata condonantur, cum poenitentia consentanea opera postea efficiuntur. Nam si quis, dum adhuc ea perpetrat, quæ vituperatione ac poena digna sunt, poenitentiam simulat, is veniam haudquaquam consequetur: quippe qui adhuc ea committat, quæ lege diuina interdicta sunt.

Cum impius Basilides Euangelistam Ioannem aliquando salutasset, ac dixisset, Agnosce nos? nulla interposita mora, Agnosco te, inquit Vir sanctus, primogenitum Satanae.

Non externum morbum, sed peccata, quæ morbum accersunt, extimescimus: & morbum animi, non corporis.

Sit lex ista constituta aduersus eos, qui res sanctas ac diuinas non sanctè, atque à Deo dignum est, cernere cupiunt, cæcitatæ poenam inferre.

B Si Deum regem habere cupis, fac à peccato abhorreas. Quonam enim pacto is sub Dei imperio esse poterit, qui peccatis delectatur?

Ita naturæ comparatum est, vt mens pura veritatem cernat: ac Deus se ei spectandum præbere solet. Itaque omnes illi, qui à veritate aberrarunt, ob id aberrarunt, quia improbè ac sceleratè vixerunt. Puniantur ergo hæretici, nõ quia hæretici sunt, sed quia malè flagitiosè vixerunt. Neque enim fieri potest vt quisquam hæreticus fiat, nisi prius, vel in vita im- verbis, vel in actionibus, rationes vitæ suæ malè compararit. Quocirca meritò condem- nabuntur, non quia offendunt, sed quia seipsos per ebrietatem, & contumaciam, & auari- tiam excæcantes, in tenebris ambulant.

C DE IMPECCABILITATE: ET QVOD

præter Deum à peccato immunis sit.

CAP. XIII.

VM purus erit homo coram Domino? Nemo mundus à Iob. 25. forde, neque infans cuius est vnus diei vita super terram.

Cœli non sunt mundi in conspectu eius. Quis homo erit extra culpam? Quomodo erit homo iustus coram Deo?

Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit? Non intres in iudicium cum seruo tuo Domine: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

D Quis potest dicere, Mundum est cor meum, purus sum à peccato?

Non est homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccet.

Si dixerimus quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.

Prou. 20.

Eccl. 7.

1. Jo. 1.

DE IIS QVI AD EA VITIA, QVIBVS

renunciauerunt, rursus redeunt. CAP. XIII.

ECLINANTES in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem.

Sicut canis, qui reuertitur ad vomitum suum: sic imprudens, qui iterat stultitiam suam.

Si auerterit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes, quas operari solet impius, nõ quid viuert? Omnes iustitiæ eius, quas fecerat, non recordabuntur. In præuaricatione, qua præuaricatus est, & in peccato suo, quod peccauit, in ipsis morietur.

Iustitia iusti non liberabit eum, in quacunque die peccauerit: & impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua, &c.

Qui baptizatur à mortuo, & rursus tangit eum, quid proficit lauatio eius? Sic homo, qui ieiunat in peccatis suis, & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se? Orationem illius quis exaudiet? Qui reuertitur à iustitia ad iniquita-

Psal. 124.

Prou. 26.

Ezech. 18.

33.

Eccl. 34.

tem, Dominus parauit ipsi gladium.

2. Pet. 2.

Nemo mittens manu ad aratrum, & respiciens retro se, aptus est ad regnū Dei. Si enim refugientes conuersiones mundi in cognitione Domini nostri & saluatoris Iesu Christi, his rursus implicati superatur, facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. Melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiæ, quam post agnitionem retrorsum conuerti ab eo quod illis traditum est sancto mandato. Contigit enim eis illud veri prouerbij, Canis reuersus ad suum vomitum: & Sus lota in volutabro luti.

Basl.

Miserandum sanè spectaculum. Post ieiunium, post asperam degende vite rationem, post assiduas preces post vberes lachrimas, post continentiam annorum fortasse viginti aut triginta, propter astringentem negligentiam & incuriam omnibus orbati, ac similem esse eum, qui mandatorum diuinorum operatione ac quaestu affluebat, locupletissimo cuidam negotiatori, qui amplissimas merces secum efferens, ac secundo vento periculosa maria emensus, in ipso littore fracta navi, omnibus opibus repente priuatur: siqui dem hic quoque ea, que innumeris laboribus & sudoribus que fuerat, unico demonis impetu perdat, peccato nimirum non secus ac seuo quodā turbine depressus ac submersus. Huic sanè, qui virtutes omnes tanquam naufragio amisit, vox hæc conuenit: Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

Eiusd.

Qui in bonis operibus progressum aliquem fecit, ac deinde ad veterem consuetudinem redit, non solum laborum eorum quos exantlauit, fructu multatur, sed etiam grauiore supplicio afficitur.

Recidium

Quod quispiam post actam penitentiam idem rursus scelus admittat, argumentum est, primam illius peccati causam minime repurgatam esse, utpote ex qua, tãquam ex radice est, priuata peccati causam amputare cupiens, radicem relinquat, nihilominus radix manens rursus fructificabit.

amputatã

Vbi vos inuenero, ibi etiam iudicabo. Atque in vnaquaque re finis omnium clamat. Itaque licet quis per vniuersum vitæ curriculum virtutem apprimè coluerit, ac sub vitæ finem in vitium prouolutus sit, nullū ex pristinis omnibus laboribus fructum consequetur, ut qui sub fabula catastrophe animo defecerit.

Clem.

Cum is qui iustitiam colebat, à iustitia exciderit, dicamus de eo quod ab Esaia dictū est, Quomodo cecidisti de cælo Lucifer, & in terram contritus es?

Esa. 14.

Nonnulli cum in virtute processissent, antequam ad finem peruenirent, prolapsi sunt, eo nimirum tanquam optimatum statu, qui recens in anima exoriebatur, à veteri plebis incondita dominatione deletio: quæ cum aliquantisper quietem coluisset, deintegro rursus cum maiori potentia aduersus illum impetum fecit.

Philo.

Posteaquam homo per pietatis studium ac probam vitæ rationem numero omnes virtutes absoluit, atque omnibus exploratum est eum pietate ac Dei metu præditum esse: ac deinde in peccatum labitur, hoc demum est in inum inferni postea cecidit.

Quid sit in inum inferni postea cecidit.

DE RESURRECTIONE, ET IUDICIO,

& pæna eterna.

CAP. XV.

Psal. 9. 103.

ARAVIT in iudicio thronum suum, & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate. Auferes spiritum eorum, & deficient, & in puluerem reuertentur.

Prou. 11. Eccl. 12.

Si iustus vix saluabitur, impius & peccator vbi parebunt? Cuncta quæ sunt, adducet Deus in iudiciū, pro omni abscondito, siue bonum sit, siue malum.

Amos. 5.

Væ desiderantibus diem Domini. Ut quid vobis hæc dies Domini: & ipse est tenebræ, & non lux?

Ioel. 2.

Magnus est dies Domini, magnus & illustris valde: & quis poterit sustinere eum? Confurgant,